

Harlem

Llegit a The Guardian, d'ajour passat: «El renaixement de Harlem: com l'art, el menjar i la història donen forma a la seva última transformació». Harlem, el barri negre de Nova York on, en la ficció de Marvel, viu el superheroi més dur de tots, Luke Cage, està de moda, ja és cool, trendy i, en conseqüència, un (gran) barri turístic. En el reportatge de Diana Hubbell, s'afirma que els veïns de tota la vida fan mans i mànigues per mantenir viu «el sentiment de comunitat» sense que això impliqui una oposició frontal a l'arribada de visitants disposats a deixar-hi calés. Les distàncies són galàctiques: el barri negre de Girona, que no és Manhattan, és Salt, que no és Harlem: no hi ha clubs de jazz (de fet a Salt no hi ha clubs nocturns de gairebé res); ara, d'esglésies n'hi ha tantes com confessions (una de les atraccions de Harlem són les misses) i, de restaurants, tants com cuines possibles. La «fórmula Harlem», que també conté una aposta decidida per l'art, diu Hubbell, funciona perquè allà es creuen el que són. El barri negre de Girona té més personalitat i ganxo del que els seus habitants (i governants) es pensen. No hi ha indret més cosmopolita en molts quilòmetres a la rodona, però hi imperen la mentalitat de poble i la segregació racial, a través de l'urbanisme (barris blancs, barris negres) i, el pitjor de tot, de l'escola (la blanca i la negra). Salt, sobrevinguda multicultural per vicissituds diverses, té governants que aspiren a convertir-la en ciutat de fires (ehem) i seu d'un Ikea, que qui dies passa, eleccions guanya. Salt acull un una trobada de furgoteques hipsters, però evita lluir la cuina local, que per definició és internacional. Salt té una fira del Cistell, un petit Temps de Flors de vímet que rep les visites dels blancs de sempre; un Teatre que, amb matisos, tres quarts del mateix, i un centre comercial que abjura del topònim, no fos cas que donés mala imatge. Salt no s'acaba d'agradar i recorre a la cirurgia estètica per camuflar complexos amb dosis selectives de botox. Dificilment sigui un referent de cap fira de res –de moment sembla que el Mobile es queda a Barcelona– i, si algun dia hi obre l'Ikea, que ningú no s'enganyi: serà el de Girona. Salt necessita més amor propi perquè, si algun dia, algun reporter estranger hi posa els peus pugui parlar de renaixement d'alguna cosa.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/opinio/2018/05/12/harlem/913062.html?utm_source=rss